

בית קְנֻסֶת

*** 2108 Ocean Parkway Brooklyn, N.Y. 11223 ***

מאת: הרב אהרן פרחי

נשיא: אלי לוי

הפְּטָרָה: **בשנת מות**

מקאם: חוסיני

פְּרָשֶׁת יִתְרוֹ

22 בִּינוּאָר, 2022

עֶלּוֹן מְסָפֵר 1097

כ' שְׁבָט, תשפ"ב

הַדְּלָקָת גְּרוֹת * 4:42 * שְׁקִיעָה * 5:00 * שִׁיר הַשִּׁירִים 4:40 ואח"כ מְנַחָה לִיל שַׁבָּת * שַׁחֲרִית שַׁבָּת 8:15
מְנַחָה שַׁבָּת * 4:25 * מוֹצָאֵי שַׁבָּת * 5:43, וע"פ רִבְנוּ תַם * 6:13 * זְמַן טְלִית * 7:16 * שְׁעָה זְמַנִּית * 58:00
עֲלוֹת הַשַּׁחַר * 6:04 * נֶץ הַחֲמָה * 7:14 * מְנַחָה חוֹל * 4:50 * עֶרְבֵית מִנְיָן מְקַדֵּם * 4:25
צֵאת הַכּוֹכָבִים * 5:38 * סוּף זְמַן קְרִיאַת שְׁמַע * 8:58 * סוּף זְמַן עֲמִידָה * 9:56 * חֲצוֹת הַיּוֹם וְהַלִּילָה * 12:07

למתעניינים ימי השוכנים:

יום חמישי, 20 בינואר, הצום מתחיל בשעה 6:05 בבוקר ומסתיים בשעה 5:25 בערב.
יום שני, 24 בינואר, הצום מתחיל בשעה 6:03 בבוקר ומסתיים בשעה 5:30 בערב,
יום חמישי, 27 בינואר, הצום מתחיל בשעה 6:00 בבוקר ומסתיים בשעה 5:40 בערב.

הַמְעַנְיָן לִיצֵר קֶשֶׁר עִם הָרַב אֶהְרֹן פְּרָחִי: 552-3412 (646)

הַמְעַנְיָן לְתֵרוֹם לְעֶלּוֹן שְׁבוּעֵי זֶה יִשְׁלַח אֶת תְּרוּמָתוֹ ל:

Vaad Tehilim Torah, c/o R' A. Farhi

2415 Ocean Parkway, Brooklyn NY 11235

נא לא לעצו בעלון זה בשעת התפילה או קריאת התורה

קשורה לעניין שדיברנו עליו, בלוח הראשון ישנה מצות כיבוד הורים, שאינה קשורה ומתאימה לכבוד הבורא, ובסופו של הלוח השני ישנה מצות לא תחמוד שאינה קשורה לעניין בין אדם לחברו, אלא עוסקת במישור האישי ופרטי לאדם עצמו ולא לחברו. אומר הרב חיים סבתו: ששתי המצוות החותמות את שני הלוחות אינם חורגות מהעיקרון שנאמר במצוות הקודמות להם, אלא אדרבה, מהוות את התשתית לדיברות שקדמו להן. שורש מצות כיבוד אב ואם, הוא הכרת הטוב, ההכרה הפשוטה שכל בר דעת מבין כמה הוא חייב להוריו, אפילו הכופר מאמין שהוא חייב להוריו על השנים הרבות שטיפלו בו. השורש הזה הוא היסוד לכל המצוות שבין אדם למקום, הכרה פשוטה זו, מציינת כמה אנו חייבים תודה לריבון עולמים וכמה מעלות טובות למקום עלינו משעת בריאתנו ועד היום האחרון בחיינו, והוא היסוד המוצק לאמונה בה' ולעבוד אותו ולקיים מצוותיו. גם כן לגבי מצות: לא תחמוד, שורש המצווה הוא "עין טובה". שורש זה הוא גם הבסיס לכל

במעמד הר סיני, קיבלו בני ישראל את עשרת הדיברות, ונכתבו בשני לוחות, חמישה בכל צד, יש לשאול: מה מיוחד בעשרת הדיברות אלו? אין להשיב, שהדברות שנבחרו הם המצוות החשובות יותר. אומר הרמב"ם: כל התורה מן השמים כל תיבה וכל פסוק, מתחילתה עד סופה, אין הבדל בחשיבות פסוק: ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען, ובין: אנכי ה' אלוקיך, ומחשש זה אומרת הגמרא: שביקשו לקבוע קריאת עשרת הדיברות מידי יום בתפילה, אבל דחו הדבר מפני תרעומת המינים. שלא יאמרו: דווקא עשרת הדיברות הם אמת, ולא שאר דברי תורה. ולמה נכתבו בשני לוחות? לפי שהלוח הראשון מדבר על כבוד הבורא, והלוח השני מדבר על חיוב בין אדם לחברו. ללמדנו יסוד חשוב, והוא שישנה חשיבות שווה למצוות שבין אדם למקום, ולמצוות שבין אדם לחברו, כי תורת ה' תמימה משיבת נפש, ורק כשהתורה היא תמימה ושלמה, אז היא משיבת הנפש. אבל יש לשאול: בסוף כל לוח משני הלוחות הללו, ישנה מצוה שאינה

המצוות שבין אדם לחברו. כדי ליצור חברה מתוקנת, ויש ביניהם אהבה וכבוד, נמצינו למדים, ששני עקרונות אלו הכרת הטוב ועין טובה מהווים תשתית לכל התורה שניתנה בסיני וה' ישמרנו אמן.

פרפראות על הפרשה:

1 - "ויאמר אל משה אני חותנך בא אליך". מי אמר למשה שחותנו בא אליו? רש"י אומר: על ידי שליח. הרמב"ן אומר: שלח לו הדבר באגרת שכתוב בה כן. כי השליח לא יכול לומר: אני חותנך, אבל אמר: הנה חותנך יתרו יבוא אליך. ויש לשאול: באגרת, כיצד הגיע אליו? השליח לא יכול להיכנס אל מחנה ישראל, כי ענני הכבוד הקיפו את המחנה. מה עשה? כתב איגרת והיה כתוב עליה: אני חותנך, וקשרה בחץ, וירה, ובא החץ אצל משה. וקרא אותה משה, ויצאה אצלו. אעפ"י שיש עננים, אבל לצורך שעה עברה האיגרת. ויש אומרים: על ידי יונה שלח הכתב, אבל רבי אליעזר אומר: ה' אמר לו למשה: צא לקראת חותנך יתרו.

2 - "ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכול לחם עם חותן משה וכו'". ומשה היכן הלך? אלא שהיה עומד ומשמש לפניהם (רש"י). עוד אמרו ז"ל: על הפסוק הסמוך כתוב: ויהי ממחרת - ממחרת יום הכיפורים, משמע שאותו היום שאכלו היה יום הכפורים ולא התענו לפי שלא קיבלו עליהם התענית מאתמול, לכן לא התענו באותה שנה ואכלו בה עם חותן משה, אולם משה רבינו לא אכל עמהם כי הוא קיבל עליו התענית מבערב והתענה כשירד מן השמים.

היסטוריה בקצרה: 80 שנה אחרי החורבן

150 למנינם:

אחרי שהרגו הרומאים את רבי יהודה בן תימא, בא תורו של רבי חוצפית המתורגמן. מי הוא זה הרב? היה מתרגם דבריו של הנשיא רבן גמליאל, ושקול היה כיהונתן בן עוזיאל מתלמידי הגדולים של הלל הזקן, והיה לרבי חוצפית פה מפיק מרגליות, והיה שונה 170 פנים בתורת כוהנים, והיה יפה תואר ויפה מראה אף בזקנותו, ודומה למלאך ה' צבאות. אמר לו הקיסר: בן כמה

שנים אתה? אמר לו: בן 130 שנה לבד מיום אחד, ומבקש אני ממך שתמתין עד שימלאו ימי, כי נולדתי בתאריך של יום מחר. אמר הקיסר: מה לך שתמות היום או למחר? אמר לו: כדי שאקיים שתי מצוות, קריאת שמע של ערבית ושל שחרית, ולהמליך עלי את השם הגדול והנורא המיוחד. כשומעו, חירף הקיסר וגידף כלפי שמים, וכששמע רבי חוצפית כך, בכה בכי גדול. וקרע את בגדיו ואמר: אוי לך קיסר מה תעשה ליום אחרון, כשיפקוד ה' על רומי ועל אליליה? ויצו הקיסר, ויסקלוהו ויתלוהו, וחתכו את לשונו והטילו אותה באשפה, וכיון שראה אותה אלישע בן אבויה, אמר: פה שהפיק מרגליות ילחך עפר? ויצא לתרבות רעה. ואחר כך באו תלמידיו והספידוהו הספד גדול וכבד מאוד ואחר כך קברוהו, זכותו יגן עלינו אמן.

הדרך לרפואה ולבריאות:

1 - אומר הרב משה כהן: הפירות הטריים והצמחים, הם נותנים היסודות הבסיסיים לדם ולזרימתו, לרקמות הגוף ולתפקוד האברים הפנימיים החיוניים, ובד בבד מונעים מהם שורה ארוכה של מיחושים ומחלות, כמחלות דם, סרטן, סכרת ועוד ועוד, וגם הם מבריאים ומחסנים את הגוף. 2 - הפירות הם בעלי ויטמינים גבוהים והם מגבירים את הכח המחשבתי שבאדם. הוא אומר: למה לא נאכל מידי פעם בפעם אגוזים, שקדים, בוטנים וכדומה במקום ארוחה, הם מחזקים את גופנו ומגבירים בריאותנו. 3 - המאכלים הטעימים שיש בתוכם שומנים - ביצים - גבינה וכדומה יש בהם הנאות רגעיות החולפות מהר, אך לא לאושר ולשלווה. ולבסוף התוצאות יגון וסבל, מחלות רבות וחולשה כללית פיזית. 4 - אדם המפריז באכילתו ובמיוחד בשר - ביצים - גבינות ומאכלים העשירים בחלבונים, צובר בקרבו חיידקים הדבקים בזוהמה זו שבגוף. רקבונם של החיידקים בקיבתו במעיו ובדרכי העיכול של האדם נספגים בדם ומרעילים את הגוף והאיברים. לעומת זאת פירות טריים בכוחם להמית את החיידקים ולמנוע הרעלת הגוף.

5 - אוכלי "בשר" יטיבו להרבות גם באכילת פירות וירקות ולפחות יומיים בשבוע יאכלו רק פירות וירקות, ועל ידי כך ימנעו את קינונם של חיידיקים ומחלות בגופם. 6 - השומר נפשו ודואג לבריאות גופו, יאכל מזונות חסרי שומנים וחסרי מלח, ועיקר מזונו יהא מבוסס על ירקות, פירות וחלב.

דברי מוסר: "ט"ו בשבט"

מיוחד הוא ט"ו בשבט. חג זה תוקן על ידי המקובלים במאה השש עשרה, לאחר גירוש ספרד ופורטוגל וחורבן של כמה קהילות באירופה, מאורעות שגרמו לדכדוך הנפש, הרבה מן הפרושים רצו שיחמירו על עם ישראל שלא לאכול בשר ושלא לשתות יין ולא לאכול פירות לפי שחרב בית המקדש ובוטלו הקרבנות וניסוך היין ופירות הביכורים. אולם מרכז המקובלים התקינו לנו להרבות באכילת פירות. והטעם להרבות, לפי שעם ישראל דומים לפירות שנאמר: "ישראל הם כרם ה' צבאות". עוד "צדיק כתמר יפרח" לכן אכילת הפירות היא מעין שבח והודאה לה' אשר ברא בעולמו אילנות טובים להנות בהם בני אדם. וחג זה מסמן יום הפריחה והשגשוג של היקום. הוא יום חשבון נפשו של אדם, כמו שה' ברא כמה מיני פירות משובחים, וכמה מיני טעמים, למה ברא כל זה? הלא האדם יכול לחיות בלעדיהם בלחם ומים? אלא ה' רצה ליתן לאדם הנאה ועונג ונחת רוח. וזה מביא האדם לידי הרחבת הדעת, שכל פעם יש לו דבר חדש להשיב את נפשו, בכל מיני מעדנים. ומזה נלמד, אם אדם מצער את חברו וממרר את נפשו, ולא מתחשב שחברו סובל ממנו, ויוצא שלפי דעתו מיותרת כל הבריאה שה' ברא כדי לעשות נחת רוח לאדם, ונמצא שהאדם הזה המצער חברו מחריב בריאה שלמה, לכן עליו לגרום לחברו הנאה ותענוג במה שיכול, שידבר לכל אחד בסבר פנים יפות ויכבד כל אדם. וחג שמח לכולם אמן.

הראשון לציון: רבי רפאל מאיר

1801-1893

לאחר שסיים רבי רפאל את תפילתו בחדרו, פתח הדלת וראה את העשיר מחכה לו,

ואמר לו: "בבקשה היכנס". ונכנס, ולאחר ששטח את משאלתו, לא התאפק ופנה אל הרב בשאלה, "על מה בכה כבוד הרב קודם לכן?" פניו של רבי רפאל קדרו, והוא ענה: עסקתי בתפילה לה', שירחם על שארית עמו, וחג הפסח מתקרב, ואני כממונה על קופת הקהילה, צריך לדאוג לנצרכים. עתה אין בידי פרוטה לפרוטה להביא להם לצרכי החג. אמר לו העשיר: זוהי כל הדאגה? ולכמה כסף זקוקים הנצרכים להוצאות החג? ענה הרב: אני זקוק לפחות לחמישים דינרי זהב למטרה זו. ללא היסוס פתח העשיר את תיקו ומנה לידי הרב חמישים דינרי זהב. הוא לא חיכה למילות הערכה מאת הרב, הזדקף, ובברכת "פסח כשר ושמח" נפרד מן הרב והסתלק מן המקום במהירות. באותה השנה חגגו הנצרכים את חג החרות באותה שמחה, כמו בכל שנה, ומאומה לא חסר על שולחנם. רק הרב עצמו ידע מהו גודל הנס שנעשה, והוא לא חדל להודות לה' על חסדיו המרובים. אביו של הרב הוא רבי יהודה רפאל, שהיה סוחר אמיד בבולגריה ונחשב לעשיר מופלג ובעל נכסים רבים. בנו יחידו היה רפאל מאיר שנולד בשנת 1801, וכאשר מלאו לו שלוש שנים גמר אביו אומר בליבו לעלות לארץ ישראל כדי לחנך את ילדו על אדני התורה והיראה.

סיפור:

כשהוזמן רבי אברהם להשתתף בתפילה המונית בכיכר הראשית של טהרן, בהנהלת הנשיא האירני חומייני, ובאמצע התפילה כרעו כולם אפיים ארצה, חוץ מהרב אברהם, ובתום התפילה נקרא הרב אל חומייני ונדרש ממנו לתת הסבר על כך שלא כרע כמו כולם. אמר הרב לנשיא: אני יהודי ואינני מבין את תפילותיכם, לכן לא יכולתי להשתחוות איתכם ובלי לדעת מה אומרים ולמי משתחוים. הנשיא הופתע מתשובתו של הרב, אך גם נראה מרוצה מכנותה, ובשיחה הקצרה הזאת הצליח לקבוע עמו פגישה. ופגישה שנערכה בבית הנשיא בעיר "קום", ביקש הרב מחומייני להפסיק את ההתנכלות ליהודי אירן. הוא הבטיח לפעול

הגברת ביקי ובניהם לברכה ולהצלחה ולבריאות אמן. *** הרופא משה פעור ואשתו הגברת סטיללה ובניהם לברכה ולהצלחה אמן. *** הגברת שרין צבאג ובניה לברכה ולהצלחה אמן. *** האדון פרח חמרה ואשתו הגברת דינה ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אחותו לוריס בת לטיפה ע"ה אמן. *** הגברת בירטא מלבסאטי ואחיה האדונים עובדיה - יצחק - מוריס - אלי - נתן - סילי - ליזיט - ליליאן - קלודי לברכה ולהצלחה ולע"נ אביהם המנוח אברהם נוסירי בן סברייה ע"ה אמן. *** האדון ויקטור גנדי הכהן ובניו האחים המבורכים הנרי - פרידי - ביללה לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"נ אדונתם אמם נדיה בת ויקטוריה ע"ה אמן. *** האדון ליון פרחי ואשתו הגברת איווה ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ רחל סיתהון בת בהייה ע"ה אמן. *** העסקן הציבורי האדון איזק גירדיה ואחיותיו לאה - בהייה - שרה - טוניה וכל משפחותיהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אמו ג'מיליה בת בהייה ע"ה אמן. *** האחים המבורכים דיבו - מארק - סמי - טוניה - קיטי - לינה - נדיה למשפחת כפיץ לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"נ אדונתם אמם אולגא בת זקיייה ע"ה אמן. *** האדון איזק ענביה ובניו לברכה ולהצלחה ולע"נ אדונתם אמם איווה עיישה בת ליזה ע"ה אמן. *** האדון סיייהו שמי ואשתו הגברת אסתר ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אביו המנוח שלמה בן שמחה ע"ה אמן.

התרומות בשבוע זה הסתכמו לסך של \$800.
ותזכו למצוות אמן.

מספר המבקרים הגיע ל- 75,200,
גידול של 700 מבקרים מהשבוע שעבר.

www.BethYosef.com

ברוח הדברים. התייצבותו של הרב על במה אחת עם חומייני עשתה רושם אדיר על יהודי אירן וזקפה את גבם. בשבת שלאחר מכן הגיעו אלפי יהודים להתפלל בבית הכנסת המרכזי בטהרן, והרב התפלל עמהם ונשא לפנייהם דברי אמונה וחיזוק. ורגעים אלו היו מרגשים ביותר. ודרך אגב, חומייני אכן עמד בהבטחתו.

דינים:

- 1 - כל מי שרואה הקשת בשמים מברך על ראייתו בשם ומלכות ברוך אתה ה'... זוכר הברית, נאמן בבריתו וקיים במאמו.
- 2 - וצריך לשמוח ולתת הודאה וברכה לה', אשר בחסדו כרת הברית שלא להשחית את עולמו, ויתן בלבו לשוב בתשובה שלמה, כי מציאות הקשת, מורה על העולם כולו במצב קשה ונורא, ולולא רחמיו וחסדיו, לא נשאר העולם כמו שהוא עכשיו.
- 3 - אסור להסתכל בקשת ביותר. והמסתכל בה ביותר עיניו כהות, אלא רואה ומברך, ועל כל פנים לראות בה מעט בשעת הברכה מותר.
- 4 - מברכים על הקשת אפילו אם אינו רואה אלא חלק ממנה. ויש שכתב שאין לברך אלא אם רואה כחצי גורן עגולה לא פחות, כדי שלא יהיה חשש ברכה לבטלה.
- 5 - הרואה חכם גדול מישראל שמופלג בתורה ובחכמה וביראת ה', ומורה הוראות בישראל מברך בשם ומלכות: שחלק מחכמתו ליראיו.
- 6 - הרואה חכם מאומות העולם כלומר מדען גדול ומפורסם ברוך שנתן מחכמתו לבשר ודם.

התורמים לעלון זה:

האדון אלביר ג'מאל ואשתו הגברת דינה ובניהם והוריהם לברכה ולהצלחה אמן. *** האדון העסקן הציבורי שלמה כהן ואשתו הגברת גילה ובניהם לברכה ולהצלחה ומאחלים לחתנם האדון יוסף סנאדו ואשתו הגברת יפית מזל טוב בהילדה החדשה ומברוק אמן. *** האדון פרג' מלבסאטי ואשתו הגברת לוסי ובניהם לברכה ולהצלחה אמן. *** האדון אלי לוי ואשתו